

gør visse oplysninger på deres hjemmesider om, hvilke aktiviteter ministeren har deltaget i og har planlagt.

4.2. Når det gælder Sverige, er en ministerkalender i praksis ikke anset for en »allmän handling«, og kalenderen er af den grund ikke anset for omfattet af retten til aktindsigt efter den svenske Tryckfrihetsforordning. Det svenske Justitsministerium har endvidere oplyst, at der for nyligt er fremsat begæring over for en række ministerier om aktindsigt i deres respektive ministerkalendere, og at der endnu ikke er truffet afgørelse om disse begæring.

Også i Sverige offentliggør de enkelte ministerier på deres hjemmesider af egen drift visse oplysninger om, hvilke aktiviteter ministeren har deltaget i og har planlagt.

4.3. Der er efter den islandske lovgivning som udgangspunkt ikke ret til aktindsigt i en ministerkalender. Der er således f.eks. ikke ret til at få udleveret kalenderens oplysninger om, hvilke aktiviteter ministeren har planlagt i den kommende måned. Hvis kalenderen indeholder konkrete oplysninger om en sag, som er eller har været under behandling af det pågældende ministerium, vil der imidlertid være ret til indsigt i disse oplysninger efter lovgivningens almindelige regler.

Der er ikke praksis i Island for, at de enkelte ministerier af egen drift offentliggør oplysninger på deres hjemmesider om, hvilke aktiviteter ministeren har deltaget i eller har planlagt.

5. Justitsministeriets overvejelser

5.1. Spørgsmålet om adgang til indsigt i en ministerkalender i medfør af offentlighedslovens regler har i praksis påkaldt sig betydelig interesse. Der fremsættes i den forbindelse i stigende omfang begæring om aktindsigt i ministrenes kalendere.

Der har derfor været anledning til nærmere at overveje, om den nuværende retstilstand på området – hvorefter sådanne aktindsigtsbegæring i ganske vidt omfang skal imødekommes – er hensigtsmæssig.

Udgangspunktet må i den forbindelse være, at princippet om offentlighed i forvaltningen er et godt og vigtigt princip, og at der derfor kun bør gøres undtagelse fra offentlighedsordningen, såfremt væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser gør sig gældende.

Som det fremgår af de efterfølgende pkt. 5.2 – 5.5, er det imidlertid Justitsministeriets vurdering, at sådanne hensyn gør sig gældende i den foreliggende situation, og det foreslås derfor, at der indføres en bestemmelse i offentlighedslovens § 2, stk. 1, om, at lo-

ven ikke gælder for sager om førelse af en ministerkalender.

5.2. Begæring om aktindsigt i ministerkalendere skal i ganske vidt omfang imødekommes efter den nu gældende offentlighedsordning. Dette omfatter navnlig oplysninger om ministeraktiviteter, men der vil efter Justitsministeriets opfattelse i et begrænset omfang også være ret til aktindsigt i en ministerkalenders oplysninger om partimæssige og private aktiviteter.

Samtidig med, at der i ganske vidt omfang er ret til aktindsigt i oplysningerne i en ministerkalender, er der for ministerierne imidlertid på forhånd knyttet en vis usikkerhed til, hvilke nærmere konkrete oplysninger i ministerkalenderen der på et senere tidspunkt vil være ret til aktindsigt i.

Det kan således være vanskeligt på forhånd at fastslå, om én af offentlighedslovens undtagelsesbestemmelser vil kunne bruges til at undtage konkrete oplysninger fra ministerkalenderen, hvis der efterfølgende måtte blive begæret aktindsigt heri.

Hvis en minister f.eks. af strategiske grunde ønsker at beskytte oplysningen om, at vedkommende i den følgende uge skal holde et møde med en politiker fra et oppositionsparti, kan ministeren ikke på forhånd vide sig sikker på, om sådanne oplysninger vil kunne undtages fra aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6.

Det kan også i konkrete tilfælde give anledning til tvivl, om der efterfølgende vil være pligt til at udlevere en oplysning om ministerens private aktiviteter, hvis den indføres i ministerkalenderen, eller om f.eks. offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1, vil kunne anvendes til at undtage oplysningen.

Omfanget af retten til aktindsigt i ministerkalendere samt den beskrevne usikkerhed risikerer at føre til, at ministerkalenderne helt generelt ikke længere opfylder deres grundlæggende formål, som er at sikre ministeren og en begrænset kreds af embedsmænd overblik over og konkret viden om ministerens planlagte aktiviteter.

Det har i den forbindelse allerede kunnet konstateres i visse ministerier, at ministerens kalender kun indeholder så overordnede oplysninger om planlagte aktiviteter, at det ikke (længere) ud fra kalenderen er muligt for ministeren mv. at fastslå f.eks., hvad emnet for et konkret møde er, eller hvilke personer der deltager i mødet.

Den nævnte udvikling vil endvidere kunne få en utilsigtet konsekvens for ministerkalenderes værdi som historisk kildemateriale. Med den nuværende elektroniske kalenderføring vil ministerkalendere være let tilgængelige for eftertiden, og kalenderens